

Mál nr. 46/2021**M og
V vegna starfstryggingar M.****Ágreiningur um rétt til greiðslu bóta vegna óvinnufærni.****Gögn.**

Málskot, dags. 2. febrúar 2021, ásamt fylgiskjölum 1-23.

Bréf V, dags. 24. mars 2021, ásamt fylgiskjölum.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi orðið fyrir líkamsárás hinn 22. júlí 2019. M hafi leitað á bráðamóttöku í kjölfar árásarinnar og þá verið greindur með tognun á háls hrygg, rifbeinum og bringubeini. Vegna áframhaldandi einkenna hafi hann leitað læknis daginn eftir og þá verið greindur með tognun á háls hrygg. Hafi M þá verið til áframhaldandi meðferðar eftir umræddan atburð og verið metinn óvinnufær vegna afleiðinga umræddrar líkamsárásar. Krefst M því bóta fyrir tímabundna örorku frá 22. júlí 2019 til 30. júní 2020, á grundvelli váttryggingarskirteinis með gildistíma frá 01. júlí 2019 til 30. júní 2020.

V hafi hafnað frekari bótakröfum vegna tímabundinni örorku með bréfi dags. 3. febrúar 2020. Þar er vísað til svohljóðandi ákvæðis í skilmálum váttryggingarinnar: „This insurance does not cover death or disablement directly or indirectly arising out of or consequent upon or contributed to by: You being incapable due wholly or partly to any condition caused by, prolonged by, or aggravated by any psychiatric, mental or nervous disorder, stress, anxiety or depression.“ Jafnframt kemur fram í höfnunarbréfinu að í skýrslu læknis, dags. 15. ágúst 2019, komi fram að læknir telji rót vandans fremur andlega en líkamlega.

V lýsir í bréfi sínu til nefndarinnar þeirri afstöðu að ekki verði ráðið af fyrirliggjandi gögnum að M sé óvinnufær vegna líkamlegra einkenna sem rekja megi til meintrar líkamsárásar. Af fyrirliggjandi gögnum megi ráða að óvinnufærni M sé að rekja til samfallins hryggjarliðar, vefjagigtar, liðverkja, þunglyndis, kvíða og streituröskunar. Auk þess hafi M verið óvinnufær að hluta allt frá 1. mars 2004. Óvinnufærni sú sem M stríði við falli því utan bótasviðs skilmála umræddrar váttryggingar.

Álit.

Af gögnum málsins má ráða að V hafi greitt M bætur fyrir tímabundna örorku vegna tímabilsins 22. júlí 2019 til 16. september 2019, og verður því að líta svo á að ágreiningur aðila varði bótageiðslur vegna tímabilsins frá 16. september 2019 til 30. júní 2020. Fyrirliggjandi eru læknisvottorð vegna óvinnufærni M. Hið fyrsta er ritað 23. júlí 2019 og kveður á um óvinnufærni frá og með 22. júlí 2019 en engin lokadagsetning er tilgreind. Orsök óvinnufærni er sögð „tognun á háls hrygg eftir árás að sögn viðkomandi“. Annað er ritað 8. ágúst 2019 og kveður á um óvinnufærni frá og með 22. júlí 2019 en engin lokadagsetning er tilgreind. Hið þriðja er ritað 16. júlí 2020 og kveður á um óvinnufærni frá 21. júlí 2019 en lokadagsetning er ótilgreind. Þar segir um orsök óvinnufærni „46 year old man still in treatment and physiotherapy since accident in July 2019“. Fyrirliggjandi er og beiðni um sjúkraþjálfun, dags. 15. ágúst 2019 en engin frekari gögn virðast liggja fyrir um þá meðferð. Af læknisvottorði vegna umsóknar um örorkubætur, dags. 9. mars 2021, má þá ráða að M hafi verið óvinnufær að hluta síðan 1. mars 2004, og eru þar taldar upp sjúkdómsgreiningar M, þ.e. samfallinn hryggjarliður, vefjagigt, liðverkir, þunglyndi, kvíði, alkóhólfíkn, áfallastreituröskun og verkir. Þá er tilgreint í umfjöllun um sjúkrasögu í sama læknisvottorði að eftir umrædda líkamsárás hafi M þjást af verulegum sjóntruflunum, kraftminnkun og ataxia. Þá hafi árásin haft mikil áhrif á andlega liðan og hafi hann upplifað mikinn kvíða ofan á áfall sem hann hafi orðið fyrir við að missa maka. Þá kemur fram í fyrirliggjandi gögnum að M hafi legið á sjúkrahúsi vegna lungnabólgu í júnímánuði 2020. Enn fremur má ráða að læknar hafi að einhverju leyti talið að einkenni M væri ekki að rekja til umrædds atviks, sbr. það sem fram kemur í læknisvottorði dags. 11. nóvember 2019, um læknisskoðanir sem framkvæmdar voru hinn 26. júlí 2019, 8. ágúst 2019 og 15. ágúst 2019. Af framangreindu leiðir að ekki er fyllilega ljóst hver orsök óvinnufærni M er, og hvort hún leiði af undirliggjandi sjúkdómum eða greiningum eða umræddu atviki hinn 22. júlí 2019, en ekki er að finna meðal gagna málsins neina heildstæða greiningu á afleiðingum þess. Hefur M því ekki sýnt fram á að tjón hans falli innan bótasviðs umræddrar váttryggingar og er þar af leiðandi óhjákvæmilegt að hafna kröfu hans.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til frekari greiðslu bóta vegna óvinnufærni úr starfstryggingu sinni hjá V.

Reykjavík, 20. apríl 2021.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.